

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa T. D.
przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 stycznia 2019 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. akt V ACa (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie w części odrzucającej
zażalenie powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z
dnia 22 lutego 2017 r. odrzucające zażalenie powoda na
postanowienie tego Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. o odrzuceniu
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z
dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt V ACa (...).**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 8 czerwca 2016 r., wydanym w sprawie z powództwa T. D. przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W., na skutek apelacji obu stron zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 4 listopada 2015 r. i oddalił obie apelacje w pozostałej

części. Skargę kasacyjną od tego wyroku w części oddalającej jego apelację wniósł powód.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda. Zażalenie powoda na to postanowienie Sąd Apelacyjny odrzucił postanowieniem z dnia 22 lutego 2017 r.

Powód złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r. oraz zażalenie na to postanowienie. Ponadto powód równolegle złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 30 listopada 2016 r. i ponowne zażalenie na to postanowienie.

W dniu 14 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny wydał dwa postanowienia. W pierwszym postanowieniu z dnia 14 lipca 2017 r. (karta 623) Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r. (pkt I) i odrzucił zażalenie na to postanowienie z powodu wniesienia go po upływie terminu (pkt II, dalej jako „pierwsze postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r.”). W drugim postanowieniu z dnia 14 lipca 2017 r. (karta 627) Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 30 listopada 2016 r. (pkt I) i odrzucił zażalenie na to postanowienie z powodu wniesienia go po upływie terminu (pkt II, dalej jako: „drugie postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r.”).

Zażalenie na pierwsze postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r. w części, w której odrzucono nim zażalenie na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r., tj. co do punktu II tego postanowienia, złożył powód. Zarzucił naruszenie art. 217 § 1 w związku z art. 227, art. 328 § 2, art. 233 § 1 i art. 168 § 1 w związku z art. 169 § 2 k.p.c. Wniósł o rozpoznanie zażalenia w trybie art. 395 § 2 k.p.c., o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r., oddalonego w punkcie I zaskarżonego postanowienia, i rozpoznanie zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r.

Po wniesieniu przez powoda zażalenia na pierwsze postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2018 r. zmienił

to postanowienie w jego punkcie I w ten sposób, że przywrócił powodowi termin do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżonym pierwszym postanowieniem z dnia 14 lipca 2017 r. odrzucone zostało zażalenie na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r., gdyż - po oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu - Sąd Apelacyjny stwierdził, że zażalenie na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r. zostało wniesione po upływie terminu. Działając na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny - już po wniesieniu zażalenia - zmienił jednak pierwsze postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r. i przywrócił powodowi termin do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r. Oznacza to, że w chwili rozpoznawania zażalenia przez Sąd Najwyższy na pierwsze postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r. odpadła podstawa do odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r., gdyż na skutek przywrócenia terminu należy uznać je za wniesione w terminie. Przesądza to o zasadności zażalenia powoda na pierwsze postanowienie z dnia 14 lipca 2017 r. w zakresie, w którym postanowienie to zostało zaskarżone tym zażaleniem, tj. w zakresie odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r.

Wyjaśnienia wymaga to, że wprawdzie w pkt II pierwszego postanowienia z dnia 14 lipca 2017 r. mowa jest o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r. „w przedmiocie odrzucenia zażalenia z dnia 30 października 2016 r. w przedmiocie odrzucenia skargi”, jednak - mimo braku sprostowania - oczywiste jest, że w świetle treści uzasadnienia pierwszego postanowienia z dnia 14 lipca 2017 r. chodzi o odrzucenie zażalenia na postanowienie z dnia 22 lutego 2017 r. odrzucające zażalenie na postanowienie z dnia 30 listopada 2016 r. o odrzuceniu skargi kasacyjnej powoda na wyrok z dnia 8 czerwca 2016 r.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw